

New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

27.6.2021 – 5. sunnuntai helluntaista
Armahtakaa!

Tekstit

Päivän psalmi	Ps. 13:2 – 6
1. lukukappale	Job 35:1 – 8
2. lukukappale	Room. 14:13 – 19
Evankeliumi	Luuk. 13:1 – 5

Esirukouksissamme: Ruth, Fred, Esme.

Jumalanpalvelukset ovat peruutettu.

Tulevia tapahtumia

Ti 29.6.

klo 18.30 Raamattupiiri **zoom**

Su 4.7.

Saarna sähköposti

Muistamme Jennifer Hawkins 39v.

Kaikkivaltias Jumala, me muistamme edessäsi Jenniferiä ja hänen elämänsä. Anna Vapahtajamme kärsimyksen, kuoleman ja ylösnousemuksen olla toivomme ja lohdutuksemme. Kiitämme sinua kaikesta hyvästä, jota hänen kauttaan saimme. Jätämme hänet käsiisi ja rukoilemme: ole lähellä perheenjäseniä, kun he surevat. Kuule meitä rakkaan Poikasi Jeesuksen Kristuksen tähden. Aamen.

Psalmi. Ps. 13:2 – 6

Auta, Herra! Sinun palvelijasi ovat käyneet vähiin. Ei ole enää luottamusta ihmisten kesken. Toinen toistaan he pettävät valhein, heidän kielensä on liukas, sydän vilppiä täynnä. Mykistä, Herra, kavalat kielet, vaienna ne, jotka kerskuvat: »Kielemme tekee meidät vahvoiksi, meillä on sana hallussamme, kukaan ei voi meille mitään!» »Kun heikkoja sorretaan ja köyhät vaikerovat, minä astun esiin», sanoo Herra. »Minä tuon avun ja pelastan heidät», lupaa Herra.

1. lukukappale: Job 35:1 – 8

Elihu jatkoi puhettaan ja sanoi: – Onko mielestäsi oikein, että sanot: »Minä olen oikeassa, Jumala väärässä!» Tai että kysyt: »Mitä minä siitä hyödyn, että pysyttelen irti synnistä?» Minä vastaan sinulle selvin sanoin ja vastaan vielä ystävillesikin! Kohota katseesi ylös taivaalle ja katso pilviä. Ne ovat korkealla sinun yläpuolellasi. Jos sinä teet syntiä, mitä se häntä liikuttaa? Jos teet vielä enemmän syntiä, mitä se hänelle merkitsee? Tai jos elät oikein, mitä hän siitä hyötyy? Mitä sinä pystyisit hänelle antamaan! Ihmistä, itsesi kaltaista, sinun syntisi satuttavat, ihmisten hyväksi koituu se, että elät oikein.

2. lukukappale: Room. 14:13 – 19

Älkäämme siis enää tuomitko toisiamme. Katsokaa sen sijaan, ettette saata veljeänne kompastumaan ja kaatumaan. Herraan Jeesukseen luottaen tiedän varmasti, ettei mikään ole sinänsä epäpuhdasta. Mutta jos joku pitää jotakin epäpuhtaana, hänelle se on epäpuhdasta. Jos veljesi pahastuu ruoastasi, et enää ole noudattanut rakkauden vaatimuksia. Älä saata ruoallasi perikatoon sitä, jonka vuoksi Kristus on kuollut. Älkää antako aihetta pilkata sitä hyvää, minkä olette saaneet. Jumalan valtakunta ei ole syömistä eikä juomista, vaan vanhurskautta, rauhaa ja iloa, jotka Pyhä Henki antaa. Joka tällä tavoin palvelee Kristusta, on Jumalalle mieleen ja saa ihmistenkin arvonannon. Pyrkikäämme siis rakentamaan rauhaa ja vahvistamaan toisiamme.

Evankeliumi: Luuk. 13:1 – 5

Juuri siihen aikaan Jeesuksen luo tuli ihmisiä, jotka kertoivat Pilatuksen surmattaneen uhraamaan tulleita galilealaisia, niin että heidän verensä oli sekoittunut uhrieläinten vereen. Jeesus sanoi siihen: ”Luuletteko, että he olivat suurempia syntisiä kuin kaikki muut galilealaiset, koska saivat tuollaisen lopun? Eivät suinkaan - samalla tavoin te kaikki olette tuhon omia, ellette käännä. Entä ne kahdeksantoista, jotka saivat surmansa, kun Siloan torni sortui heidän päälleen? Luuletteko, että he olivat syyllistyneet johonkin pahempaan kuin muut jerusalemlaiset? Eivät suinkaan - yhtä lailla te kaikki olette tuhon omia, ellette käännä.”

Saarna

Tämän sunnuntain evankeliumiteksti jättää meidät hieman ihmettelemään. Mitä tällä tekstillä on tekemistä pyhän aiheen ”Armahtakaa!” kanssa? Teksti ei millään tavalla edes mainitse sanaa ”armahtaa”.

Tekstikatkelma kertoo aivan kuin iltapäivälehtien lööpit nykyisin muutamasta kauheasta tapahtumasta, jotka ovat ylittäneet uutiskynnyksen. Ensimmäinen liittyi miehittäjäkansan, Rooman mielivaltaisesta toiminnasta, jossa joukko galilealaisia pyhiinvaeltajia oli joutunut Pilatuksen tappamiksi. Todellisia israelilaisia marttyyreitä sanoittaisiin, mutta ihmisten kysymys Jeesukselle on ainakin meidän korvissamme todella pikkumainen ja outo. Eikö kauheampaa ole se että heidät mielivaltaisesti surmattiin kuin, että olivatko he erityisen syntisiä galilealaisiksi koska heidän verensä sekoittui temppeleihin tuotujen uhrieläinten vereen. Kysymyksessä kuvastuu ajalle tyypillinen stereotypia galilealaisista erityisen syntisinä, koska he eivät niin hartaasti käyneet temppeleissä uhraamassa ja maksaneet temppeleveroa välimatkan vuoksi. Nämä pyhiinvaeltajat vasta olivatkin sitten erityisen syntisiä! Ehkä meidän ei kannata kauheasti soimata Jeesuksen aikalaisia. Meillä on varmasti omat stereotypiamme erilaisia kansanryhmiä kohtaan ja monesti mielenkiintomme keskittyy johonkin joutavan päiväiseen tärkeitten sijaan.

Jeesus ”nokittaa” kuulijoitaan toisella yleisesti tunnetulla uutisella: Siiloan tornin alle jääneet olivat jerusalemlaisia, eli ei niin syntisiä, jos lainkaan. Meillä on tässä hyvin oleellinen kysymys väkivallana ja tapaturman uhrina kuolleiden probleemasta. Miksi Jumala ei vaikuta niin, että onnettomuuksia ja yllättäviä kuolemantapauksia ei tapahdu. Miksi Jumala antaa nuoren perheen äidin kuolla yllättäen ja häntä suremaan jää perhe kouluikäisine lapsineen. Missä syy? Missä merkitys? Kyseessä on vanha Teodikean ongelma: tahtooko Jumalan pahaa? Miksi Jumala on joskus hiljaa kun Häntä juuri eniten tarvittaisiin?

Maailmassa olevan pahuuden ongelma nousee eteemme aina, kun kohtaamme kärsimystä. Joudumme pohtimaan Jumalan asemaa tässä maailmassamme, kun saamme sanomia kansanmurhista tai katastrofeista. Voiko tällainen maailma olla hyvän Jumalan luomisteko? Teologisesti pahuus on ihmisen ongelma, sillä ihminen on käyttänyt vapauttaan väärin ja langennut itsekkyyteen. Teologia käyttää tästä lankeemuksesta nimitystä synti. Jumala ei ensinnäkään pakota ketään pidättäytymään pahuudesta, hän kyllä siihen vahvasti ohjaa. Ihminen on luotu maan päälle elämään Jumalan kuvana ja hän on tässä asemassaan vastuussa toimistaan Jumalalle. Ruumiimme kautta me olemme osa tätä katoavaa maailmaa, jossa on sairauksia ja kuolemaa. Emme tiedä miksi sairaudet osuvat jonkin kohdalle ja miksi toiset siitä surusta joutuvat kärsimään. Tämä on se ikuinen kamppailu tässä maailmassa, jonka kanssa joudumme elämään. Jumalan kuvana olemiseen liittyy itsenäisyys, joka on vastuullisuuden peruste. Raamatun mukaan sanoma jumalattoman vanhurskauttamisesta ratkaisee teodikean ongelman. Kmeille pitäisi olla täysin selvää onko Jumala hyvä vai paha. Jumala on hiljaa vain siksi, että hän kärsii ihmisten pahuutta voidakseen armahtaa meitä. Lopullinen päätös pahuudelle on tulossa, mutta sitä ennen tässä kärsimyksen maailmassa vallitsee armon aika.

Pääsimme lopultakin päivän teemaan ”Armahtakaa!” Ei ole asiamme mieltä muiden syntejä ja pahoja tekoja. Jokaisen oma asia on tehdä parannus ja hakea siihen apua Jeesukselta. Jumalan piti uhrata oma poikansa syntisten edestä. Kristuksen ristillä tuomio kohtasi syntiä. Hänet tehtiin synniksi meidän edestämme. Hän kantoi koko maailman synnit, kaiken petollisuuden, haureuden ja väkivallan tuoman syyllisyyden. Vain näin Jumala voi toteuttaa oman pelastavan vanhurskautensa, oman pelastavan työnsä.

Pastori Johanna Porkola

*Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.
Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa www.nhlc.ca
Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.*

Puh: 705-673-2933 E-mail: office@nhlc.ca Verkkosivu: nhlc.ca
Facebookissa: New Hope Lutheran Church
YouTubissa: New Hope Lutheran Church Sudbury